

NØVN

Til okkara høgt elskaða son og beiggja

Dánjal Petur Hansen

– vanliga nevndur Pidði

Góði Pidði, nú tað stundar til hesa hugnaligu høgtið, kennist tað sera tungt og meiningsleyst at skula seta seg niður at skriva minningarorð um teg. Hetta er júst tann tíðin, tú sum smádrongur dæmdi og dugdi so sera væl at hugna um. Tú dugdi so væl at klippa jólaprýði, ikki minst tá ringar skuldu klippast og límast, so vit kundu gera ketu úr ringunum. Ja, og ikki at gloyma stjørnurnar til jólatræið.

Góði Pidði, tað vardi okkum ikki, at vit bert skuldu fáa 42 ár saman við tær. Tú vart elstur av fyra systkinum, og sum foreldur er tað altíð nakað serligt at eiga fyrsta barnið, og tað skuldi eisini vísa seg, at tú vart nakað heilt serligt.

Tú vart ein blíður og glaður smádrongur. Tú byrjaði í skúlanum í Rituvík, og tú hevði bert gingið í skúla stutta tíð, tá ein lærari, sum kom at fylgja tær øll 10 tey fyrstu skúlaárin, segði, at hasin drongurin dugdi síni ting. Og 10. floks-prógvíð talaði fyr seg. Leiðin gekk síðani til Gøtugjáar, har tú tók studentsprógv, og tín partur lá ikki eftir har. Tú vart ein persónur, sum ongantíð gav upp, og fyrsta árið í Gøtu var týðiligt prógv um tað. Tú gekst við gipsaðum beini og brotnum armi meginpartin av fyrsta árinum, men tað forðaði tær ikki í at fáa teir bestu karakterirnar. HH tók tú eisini, hetta meðan tú hevði annað arbeiði. Seinni tók tú HD niðri í Kolding, og eisini har gekst tær væl. Hetta er bert ein lýsing av, hvussu góður tín fakligi førleiki var, men so lítillátin vart tú, at tær dæmdi ongantíð at fáa rós fyr teir góðu karakterirnar, tú fekst. Niðurlagið var altíð, "tað man ikki vera", ella, "eg mundi bara vera heppin". Soleiðis vart tú. Eftir loknan lestur í Danmark, gekk leiðin heimaftur.

Á yrkisleið tinni fekst tú, hóast tín unga aldur, nógv burturúr. Uttan mun til, hvat tú gjørdi, fórt tú heil hjartaður til verka. Eitt tað fyrsta arbeiðið, tú hevði, var í møblasøluni inni á Høgabólið, og har dæmdi tær væl. Og í fjølmiðla-verðini vart tú ikki eitt ókent navn. Tú hevur

bæði skrivað fyr Tingakross og Dimmalætting, serliga minnst vit "Ítróttarblaðið", sum tú og ein góður vinur tín skrivaðu fyr Dimmu. Í 2001 byrjaði tú hjá fyrirkuni "Virkisráðgeving", og tín uppgáva bleiv at samskipa stóru fiskivinnuráðstevnununa "Nordic Atlantic Fish Fair". Hon vísti seg at gerast eitt sera væleydnað tiltak. Tú fekst stórar fyrirkur nær og fjar at luttaka á messuni, og tú fekst eisini Norrønu at liggja sum hotellskip, og hvør minnst ikki F1-bilin hjá Schumacher? Hetta sigur ikki so lítið um tað álit, tú hevði millum fólk. Og ikki kann annað sigast, enn at tú so dyggiliga fekk sett Føroyar á heimskortið. Í eitt tíðarskeið hevði tú eisini álitisstarv í Innlendismálaráðnum, har fólk bara høvdu gott at bera tær.

Politikkur var eitt av tínum hjartamálum, og eisini har fekst tú teg royndan. Eitt eyðkenni, tú hevði, var at tú tordi altíð at standa við tað, tú segði.

Hetta hevur verið ein strævin og torfør tíð, serliga hjá foreldrum okkara og ikki minni hjá børnum tínum, sum tú vart so ótrúliga góður við og stoltur av. Og nú, tá

rættarmálið hevur fingið sín enda, standa vit framvegis við mongum ósvaraðum spurningum.

Góði Pidði, tað er so ómetaliga nógv, vit kundu sagt um teg. Vit systkin hava altíð sæð rættiliga nógv upp til tín, og var okkurt, vit vóru í holt við, ja, so var altíð gott at fáa eini góð ráð frá tær. Eitt nú tá vit fingur uppgávur í skúlanum, so var tað likamikið, hvat man spurdi teg um, tú visti alt. Tú hevði eitt stórt hjarta, sum man ikki kann seta orð á. Bara eitt dømi er, tá tú arbeiddi á møblasøluni, so segði tú við mammu, at hon kundi koma inn at síggja tað góða tilbóðið, ið har var, og soleiðis fjálgaði tú um stovuna heima. Tú gavst, til tú næstan stóðst nakin, ja, í mongum førum vart tú alt ov góður av tær. Tú hevði stóran áhuga í ítrótti, - og eisini har gavst tú meira, enn tú orkaði.

Tú hevði gott høvd sum fáur, og mangan undraði tað okkum, hvussu væl tú kláraði at hava so nógv jørn í eldinum í senn og handfara øll væl. Tú hevði altíð onkrar spennandi og áhugaverdar planir og ambitióinir, og tá tú so fórt í holt við tær, var tað við lív og sál. Til tíðir

var torført at fylgja við tær, tí tú vart so engageraður og málrættaður.

Ikki hevði tú tað bara lætt her í lívinum, góði Pidði. Tú upplivdi sjálvur at missa eina dóttir, og hetta var eisini ein myrkan novembermánað. Tó gleðir tað okkum at hoyra, at tú fekst tosað við onkran um hendan sorgarleik.

Tað er so fløvandi, nú tú ikki ert millum okkum longur, at hoyra onnur umtala teg og tín kærleika til tíni næstu. Og at hoyra onnur tosa um, hvussu jaligur tú vart. Ein pápi greiddi frá, hvussu kedd dótturin varð, tá hon hoyrði, hvussu lagna tín bleiv. Hetta var ein, tú hevði havt í framhaldsdeildini. Hetta var eisini okkara uppfatan, at tú dugdi væl við børnum, og at børnini eisini vóru góð við teg.

Góði Pidði, hetta hevur verið og er enn ein torfør tíð. Og uttan familju, vinir og kenningar, ið hava verið heilt ótrúlig hesa tíðina, høvdu vit ikki komið ígjøgnum hetta. Sum ein tók til, vit hava líka verið í respiratori, og fólk hava livað fyr okkum. Eina hjartans tøk til tykkum øll, sum hava verið um okkum.

Gleðilig jól.

Foreldur og systkin

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, sum sýndu samkenslu og hjálpsemi, tá ið kæra kona, mamma, vermamma og omma okkara

Elin Thomsen

andaðist og varð jarðað.

Vegna sjúku mátti hon leita sær heilsubót í Danmark, og vilja vit hervið takka øllum, sum her vóru um hana og hjálptu henni. Vit takka húsfolkunum her heima á garðinum fyr teirra óføra blíðsemi og hjálp við øllum. Somuleiðis tøk til heimahjálpir, lækna og hospitalsfólk á sjúkrahúsum. Tøkk til øll tey mongu, bæði frá nær og fjar, sum so dúgliga gleddu hana við vitjanum hesi 7 árin, hon búði í Danmark.

Og í Føroyum.

Tøkk til Bjarna Bæk, dómpróst, fyr hansara góðu og troystarriku orð við jarðarferðina. Tøkk til kirkjutænara, sangara og fyr hjálp til jarðarferðina og ervið. Tøkk til tykkum, sum mintust hana við heilsanum, blómum og kransum, og tøk til tykkum mongu, sum fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað. Friður veri við hennara minni.

Familjunnar vegna
Henning, Lív og Dan

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum tykkum, sum á ymiskan hátt hjálptu okkum og sýndu samkendslu, tá ið okkara allarbesti

Karl Jóhan Fossá
Tvøroyri

doyði og varð jarðaður.

Kærar heilsanir og eini gleðilig jól og gott nýggjár ynskja vit tykkum øllum.

Familjunnar vegna
Alma